

Лекція 4. Репортаж доби інтернету та мобільного зв'язку

Тези лекції

План

1. Репортаж, адаптований до середовища інтернету.
2. Онлайн-репортаж як суто інтернетний жанр (репортаж-лонгвід, репортаж-трансляція, репортаж із соцмереж).
3. Кросмедійність і мультіекранність у репортажистичі.

1. Репортаж, адаптований до середовища інтернету

Відразу відзначимо, що потрапляючи до новітнього інформаційного середовища, репортаж за своїми головними визначальними рисами залишається тим самим жанром. Ось що пишуть про репортаж автор «Нового посібника з журналістики та онлайн-журналістики» В. Шнайдер і П.-Й. Рауе: «Читачі більше цінують репортаж, аніж новини, бо він дає їм змогу спостерігати за подіями майже як очевидцям. У такий спосіб репортер дозволяє читачам зазирнути йому через плече» [4, с. 158].

Та все ж інтернет починає диктувати свої умови, як тільки виникає думка про можливість розмістити репортаж саме онлайн. Наприклад, створити умови для того, щоб аудиторія спостерігала за подіями майже як очевидці, в інтернеті найлегше – до послуг журналіста безліч інструментів для цього. Також інтернет – це сукупність не менш ефективних технологій фальсифікації інформації, *що дуже небезпечно для репортажу*, якщо ми хочемо зберегти його якість на рівні професійних стандартів. Адже репортаж – це жанр, у якому факти мають підноситися як самоочевидні, репортажам більше довіряють, ніж іншим форматам журналістських повідомлень, і цю довіру не можна підривати.

В. Шнайдер і П.-Й. Рауе: «...навіть якщо репортаж претендує на літературну цінність, з істиною в жодному разі не можна поводитися довільно. Початківцеві хочеться трішки підправити факти, щоб зробити текст привабливішим» [4, с. 161]. «Навіть якщо розповідь – важлива чеснота репортажу, він жодним чином не терпить прибріхування і навіть найкрасивіших вигадок. **Він фіксує лише факти, які автор чув чи бачив особисто.** Журналіст повинен розповідати так само образно і точно, як і письменник, але в нього немає можливості, яку має письменник – видумувати якісь історії, щоб розвеселити або налякати публіку» [4, с. 162].

Зверніть увагу на виділені слова. Це вірно для традиційних репортажів і тут починаються відмінності. Річ у тім, що на суто інтернетні різновиди репортажів це правило не поширюється: в них автор може, і навіть повинен, включати елементи не власної інформації.

Є й інші відмінності. Деякі автори рекомендують у традиційних репортажах уникати примітивної хронологічної побудови. «Як проста і предметна вона часто доречна». Однак вона «не повинна виглядати так, як у дитячому оповіданні, де постійно кожен наступний абзац без кінця починається з ”А потім”» [1, с. 211]. Та один із різновидів онлайн-репортажів значною мірою нагадує трансляцію, в основі якої лежить саме чітке відтворення подій, коли факти викладаються за мірою надходження нової інформації, причому із точною вказівкою часу.

Загалом, розглядаючи феномен репортажу в інтернеті, ми будемо говорити про два випадки:

- репортажі, підготовлені традиційно, які внаслідок того, що їх опубліковано в мережі, *набули деяких нових рис і функцій*;
- репортажі, що становлять собою *суттєво трансформовані різновиди* цього жанру, притаманні лише новим медіа.

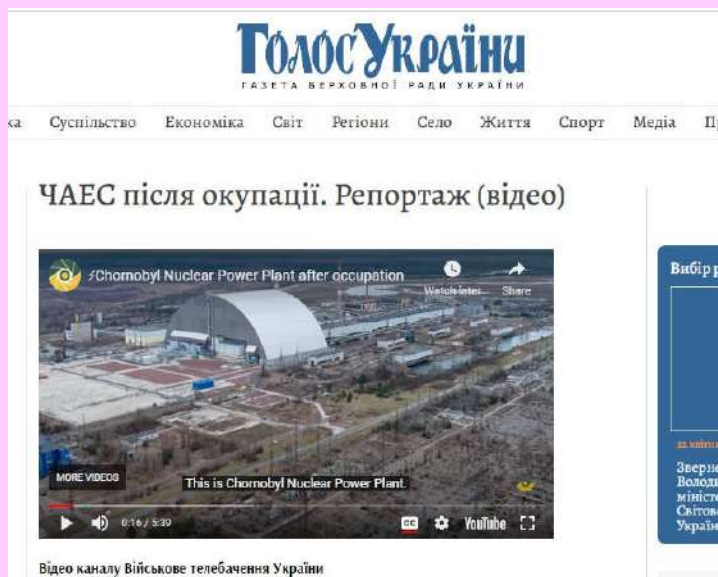
У кожному з них є свої особливості.

Власне всі репортажі, які ми наводили в якості прикладів раніше, належать до першої групи. Від аналогічних журналістських матеріалів оффлайн (у газетах чи журналах) вони відрізняються насамперед тим, що їх подача здійснюється з використанням головних переваг інтернету, тобто в них фактично завжди присутні:

- гіперлінки (гіпертекстуальність),
- поєднання графіки, фото, відео, аудіо (мультимедійність),
- можливість поширювати та обговорювати інформацію онлайн (інтерактивність).

Традиційні телевізійні репортажі при цьому часто стають складником мультимедійного контенту, відображаючи роботу редакцій на конвергентних засадах.

ПРИКЛАД: публікація репортажу «**ЧАЕС після окупації**» <http://www.golos.com.ua/news/158273> у вигляді відео Youtube-каналу Військового телебачення України на сайті газети «Голос України»:

Досить складно зустрівати в інтернеті репортаж, в якому не був би використаний хоча б один із трьох названих вище елементів. Якщо ви натрапите на такий, то відразу відчуєте, що він якось дивно сприймається. Один із небагатьох прикладів – наступний матеріал на сайті газети «Сільські вісті»:

День шахтаря у мороці війни. Несвятковий репортаж

<http://www.silskivisti.kiev.ua/19143/print.php?n=23787>

Вівторок, 2 вересня 2014 року № 96 (19143)
<http://www.silskivisti.kiev.ua/19143/print.php?n=23787>

• Несвятковий репортаж

День шахтаря у мороці війни

Підготував Василь ГАЙ.

Уперше після Другої світової гірничий Донбас зустрів своє професійне свято в умовах війни, та ще й підступнішої і жорстокішої, ніж минула. Всесвітньо відома столиця шахтарського краю — у полум'ї, крові та сльозах...

Про події минулої суботи в окупованому сепаратистами, найманцями і солдатами Путіна обласному центрі правдиво і віверто повідала моя однокашниця, талановита донецька журналістка О. (думаю, зрозуміло, чому прізвища не називаю). Пропоную читачам «Сільських вістей» її розповідь про те, що ж відбувалося в цьому місті «святкової» суботи.

«ДЕНЬ почався поганими новинами: ЗМІ в один голос завершали, що у Донецьку — російські військові. Нібито їх не було з самого початку! Неначе всілякі стрілки, антрофеєви, бородаї, ходаковські та інші — це не вояччина Росії. Чи танки російські не гасали Донецьком і прапори по всьому місту не висіли...

Словом, новиною для донеччан це можна назвати із натяжкою.

Після тривожного дзвінка одного із моїх друзів я вирішила особисто подивитися, що робиться в місті, не сподіваючись на чужі розповіді і фотографії. І пішла у довгу багатогодинну «розвідку».

Мій маршрут почався від «Ізумруда» (відомий торговельний заклад, — В. Г.), куди я приїхала на 23-й маршруті. Транспорт ходить, але досить рідко. Люди в маршрутках мовчазні і відсторонені — ніяких посмішок, усі емоції приглушені.

Проїхала повз «Донбас-Арену». Фасадна частина не постраждала. Взагалі стадіон сплюндровано якось так, що нізвідки із центру руйн не видно. Біля «Арени» все, як завжди, тільки немає колишнього глядцю і блиску. І, звичайно ж, абсолютно немає людей, хоча в такий день, як сьогодні, — День міста і День шахтаря — їх були б тисячі. А зараз — НІКОГО!

На «Ізумруді» завжди була юрба легковиків із закликальниками: «Горлівка!.. Єнакієве!..» Сьогодні — жодної машини. Та й узагалі на вулицях людей стільки, ніби зараз не дев'яте, а пів на шосту ранку: там, сям...

По суті, це просто текст, розміщений на сайті, в який не додавалися жодні зміни. Подібні репортажі назвемо *неадаптованими до середовища інтернету*.

Подібний матеріал непогано сприймається в газеті – як мінімум, тому, що він там заверстаний по колонкам. Текст на всю ширину екрану не читається.

У зв'язку з цим треба розуміти, що *адаптовані до середовища інтернету* репортажі – це також *пристосовані до зручного читання з екрану тексти!*

Що це означає?

По-перше, фрагментованість – відсутність надто великих абзаців. **Важливе правило: одна думка (або один факт) – один абзац!**

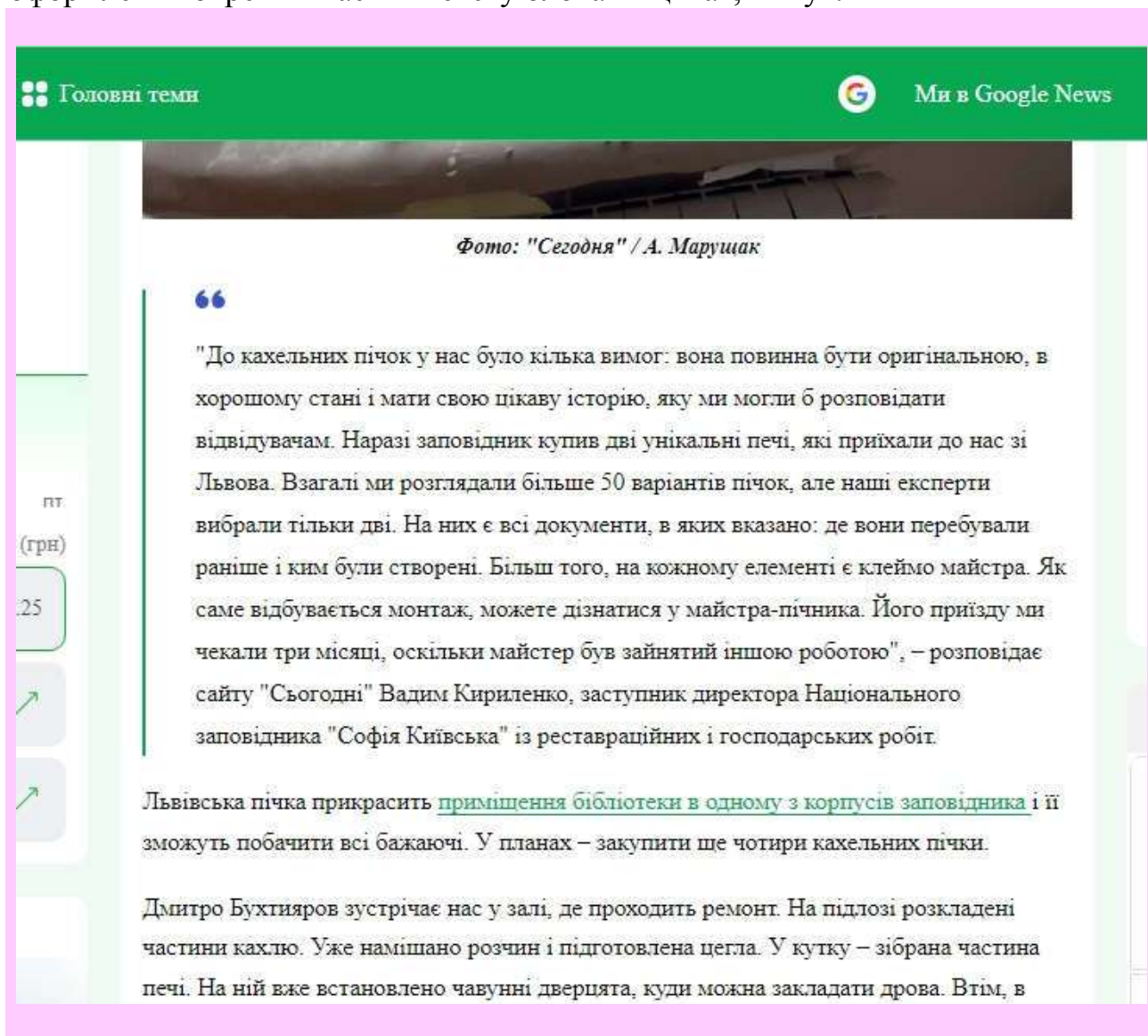
(У наведеному вище прикладі текст фрагментований, але це єдине, що з ним зробили, аби полегшити сприйняття.)

По-друге, поділ тексту (якщо він великий) на частини з окремими заголовками.

По-третє, особливий підхід до створення заголовкового комплексу.

У посібнику «Інтернет-журналістика» Б. Потятиника знаходимо такі поради: «в ІЖ особливого значення набуває мистецтво написання підзаголовків, анотацій та резюме, які передують основному матеріалу». Анотація – фактично те саме, що й резюме, «яке одним-двома реченнями не тільки підсумовує матеріал, а пожвавлює інтерес до нього і спонукає прочитати». «Цій же меті слугують врізки – найбільш промовисті цитати, подані більшим шрифтом і виділені рамкою/кольором всередині матеріалу» [3, с. 95].

Тобто, як ви вже зрозуміли, фрагментація тексту досягається також за рахунок оформлення окремих частин тексту блоками цитат, як тут:

The screenshot shows a news article interface. At the top, there is a green header with the text "Головні теми" and "Ми в Google News". Below the header is a dark image of a building. Underneath the image is a caption: "Фото: "Сьогодні" / А. Маруцак". The main content of the article is a quote block, indicated by large blue quotation marks at the beginning. The text of the quote is: "До кахельних пічок у нас було кілька вимог: вона повинна бути оригінальною, в хорошому стані і мати свою цікаву історію, яку ми могли б розповідати відвідувачам. Наразі заповідник купив дві унікальні печі, які приїхали до нас зі Львова. Взагалі ми розглядали більше 50 варіантів пічок, але наші експерти вибрали тільки дві. На них є всі документи, в яких вказано: де вони перебували раніше і ким були створені. Більш того, на кожному елементі є клеймо майстра. Як саме відбувається монтаж, можете дізнатися у майстра-пічника. Його приїзду ми чекали три місяці, оскільки майстер був зайнятий іншою роботою", – розповідає сайту "Сьогодні" Вадим Кириленко, заступник директора Національного заповідника "Софія Київська" із реставраційних і господарських робіт. Below the quote, there is a paragraph of text: "Львівська пічка прикрасить [приміщення бібліотеки в одному з корпусів заповідника](#) і її зможуть побачити всі бажаючі. У планах – закупити ще чотири кахельних пічки. Below that, another paragraph: "Дмитро Бухтияров зустрічає нас у залі, де проходить ремонт. На підлозі розкладені частини кахлю. Уже намішано розчин і підготовлена цегла. У кутку – зібрана частина печі. На ній вже встановлено чавунні дверцята, куди можна закладати дрова. Втім, в

Втім вернімося до заголовкового комплексу. Нещодавно з'явився новий термін – «*тизер*», який прийшов у журналістику вочевидь із кіноіндустрії. Це подібне до анотації чи анонсу поняття, але тизер на початку великого матеріалу (яким може бути і репортаж) відіграє трохи іншу роль. У тизері переповідається в короткій формі весь зміст публікації – не для того, щоб створити «інтригу», а щоб зекономити час користувача, який прочитає і весь матеріал, якщо забажає. Поки що тизери застосовують не так часто.

Приклад анонсу на початку публікації на сайті Vsim.ua під назвою «**“Вибачте, я не можу без сліз”**. Репортаж з хмельницького гуртожитку, де живуть переселенці» <https://bit.ly/3EAo3i1>:

- Сім'ї з дітьми, молоді люди та пенсіонери - всіх заселили в місцевий гуртожиток.
- У цих людей наворачуються сльози, коли в них питаєш про пережите.
- Журналістка vsim.ua познайомилася із жителькою Бучі та іншими переселенцями.
- Читайте репортаж із їхнього тимчасового дому в Хмельницькому.

Ці люди були змушені залишити **все**. Вони покинули свій дім та роботу. Тікаючи від війни, майже попрощалися зі своїми сусідами та друзями. Деякі дізналися про вбитих знайомих з новин. Чи не в кожного в голові назавжди застрягли **страшні кадри** з їхнього подвір'я, рідних вуличок та вибухи над своїми домівками.

Серед адаптованих до інформаційного середовища інтернету репортажів трапляються й такі, що відрізняються від подібних газетно-журнальних публікацій насамперед надзвичайно великою кількістю фотознімків. Друковані видання рідко можуть дозволити собі подібне і це ще одна відмінність репортажів у нових медіа.

ПРИКЛАДИ

У цьому репортажі 18 світлин, половина з яких компактно розміщена у слайдері: **Побачити "Вемблі" – і жити далі! Неймовірні пригоди кореспондента Спорт Сьогодні на Євро**

<https://bit.ly/3OGtBMC>

Подібний приклад: **У Софії Київській збирають унікальну столітню піч: майстер поділився секретами з "Сьогодні"**

<https://bit.ly/3L6t4kP>

Досить часто великі якісні знімки поєднують у репортажах із відео, яке теж ілюструє текст.

ПРИКЛАД:

«Як і що хмельничани готують для військових в “гарячі точки”»

<https://bit.ly/3L7LnWV>

Ілюстраціями можуть слугувати також скріншоти дописів із соцмереж. Але це вже більш характерно не для традиційних, а для новітніх репортажів.

2. Онлайн-репортаж як суто інтернетний жанр (репортаж-лонгрід, репортаж-трансляція, репортаж із соцмереж)

Крім традиційних за формою репортажів, меншою чи більшою мірою адаптованих до інформаційного середовища інтернету, трапляються й інші. Синергетика мережі породжує зовсім нові формати. Один із них *репортаж-лонгрід*. Для будь-яких лонгрідів характерно застосування особливого підходу до заверстування матеріалу:

- крупні світлини на весь екран (причому одна з них, як правило, слугує фоном, чи як кажуть, «обкладинкою», для заголовку),
- крупний шрифт основного тексту,
- яскраво виражена фрагментація тексту,
- використання буквиці,
- виділення цитат у вигляді «врізок»,
- використання підзаголовків,
- підкреслена мультимедійність,
- багато тексту (адже це має бути «довге читиво»).

Усі репортажі на сайті Reporters виконані саме у форматі лонгрідів.

ПРИКЛАДИ:

«Я не можу виїхати — у мене двадцять котів»

Щоденник буднів в облозі Чернігова

<https://reporters.media/chemigiv-popry-vse/>

Найміцніша нитка

Майстрині екобренду Vereta відновлюють ткацькі традиції Поділля і садять городи

<https://reporters.media/najmitsnisha-nytk/>

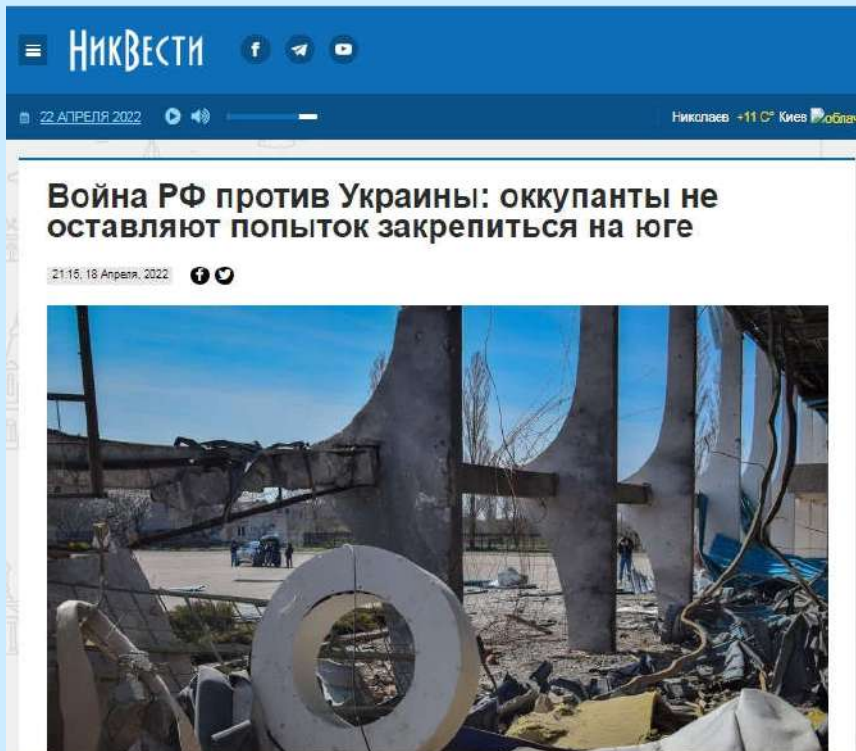

Крім того, як ми вже говорили, серед онлайн-репортажів виділяється такий різновид як *онлайн-трансляції*. Подібні матеріали створюють за принципом живого блогінгу — публікація нарощується поступово: кілька, або навіть багато разів, додається нова інформація. У заголовку можуть позначати при цьому: «оновлюється», у деяких випадках — після вступу. Нову інформацію додають, як правило, вгорі, тобто основний текст починають будувати знизу до гори. При цьому заголовок і вступ залишаються незмінними.

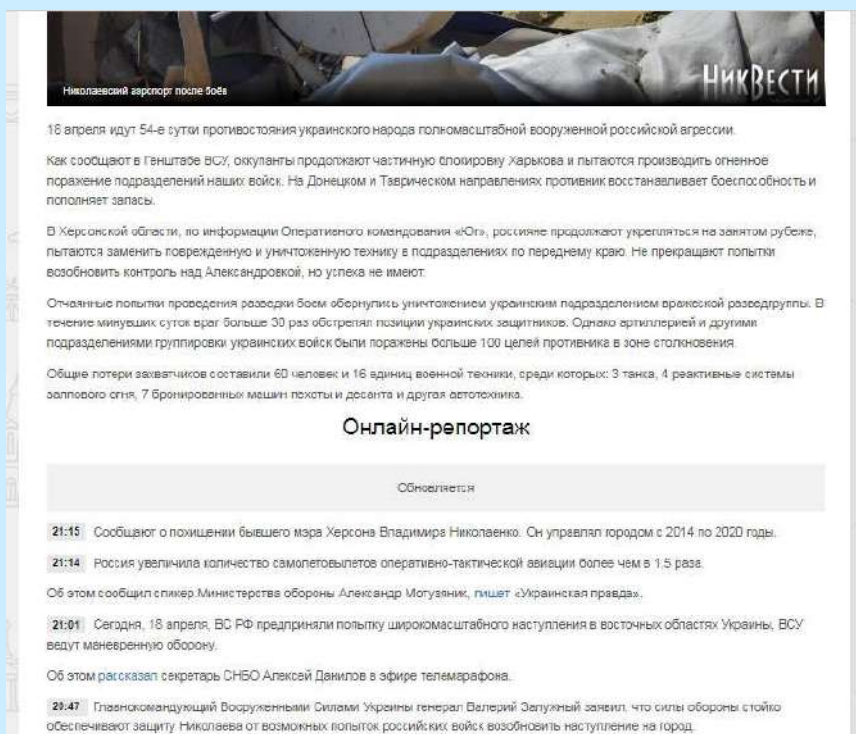
ПРИКЛАД із інтернет-видання «НикВести»:

Война РФ против Украины: оккупанты не оставляют попыток закрепиться на юге <https://nikvesti.com/news/politics/246299>

Початок публікації має такий вигляд:

А це продовження:

Цей онлайн-репортаж дуже довгий і мультимедійний. У ньому використано 11 світлин різного розміру, одне відео, один скріншот допису із соцмережі й одна інфографіка.

Скріншот із соцмережі:

- вертолетів — 147 ед.
- автомобільної техніки — 1467 ед.
- кораблі/катера — 6 ед.
- цистерн с ГСМ — 76.
- ВПЛА оперативно-тактичного уровня — 155.
- Спеціальна техніка — 27.
- Пускові установки — 4.

10:37 Во Львові після ракетного удару відомо про 6 загиблих і 8 постраждалих. Серед постраждалих — один ребенок.

Произошло четыре ракетных удара по Львову: три — по объекту военной инфраструктуры, один — по шинномонтажу.

Максим Козицький/Львівська ОВА (ОДА)
Офіційно: що відомо станом на 10:05

За інформацією Повітряного командування «Захід», сьогодні вранці відбулося чотири ракетних удари по Львову.

Три — по об'єкті військової інфраструктури. Один — по шинномонтажу.

Внаслідок влучань сталися пожежі. Гасіння ще триває.

Об'єкти зазнали суттєвих ушкоджень.

На жаль, є загиблі та постраждалі. Станом на цю годину відомо про 6 загиблих та 8 постраждалих. Серед постраждалих — одна дитина.

Дані уточнюються.

10:21 Российская армия утром в понедельник, 18 апреля, нанесла 5 ракетных ударов по Львову. В результате обстрелов Львова ракеты попали рядом с железнодорожными объектами. Об этом сообщил городской голова Львова Андрей Садовый.

— 5 прицельных ракетных ударов по Львову. Соответствующие службы уже выехали на место. Более подробную информацию выясняем. — написал он.

По информации директора «Укралінізид» Александра Камышина, ракеты попали рядом с железнодорожными объектами. Погибших среди военных и железнодорожников нет.

Інфографіка:

ущербя Нікопаву, створює лишить городское население базовых вещей: электричества и водопровода.

15:25 В Российской Федерации все больше растет число «отказников» среди военных. Сотрудники ФСБ угрожают им расправой над родственниками. Об этом сообщает Главное управление разведки Министерства обороны Украины.

15:21 Карта боевых действий в Украине по данным разведки Минобороны Великобритании по состоянию на 18 апреля.

15:07 В российском Министерстве обороны заявили, что власти Украины якобы готовят провокации в православный праздник, чтобы обвинить в преступлениях РФ. Об этом пишет пресс-служба ведомства.

Согласно версии врага «киевский режим при поддержке Запада завершает подготовку изощренных чудовищных провокаций с многочисленными жертвами» в Запорожской, Николаевской, Одесской, Сумской и Харьковской областях.

14:50 При обороне города Вознесенска и прилегающих населенных пунктов артиллерийским подразделением 80-й отдельной десантно-штурмовой бригады ВСУ была разбита колонна техники российских захватчиков.

Наведений приклад є дуже показовим. Цей репортаж має виключно інформаційне спрямування і подає велику кількість фактів, які журналістам вдалося здобути за день. Одна з визначальних рис онлайн-репортажів у форматі трансляцій полягає у тому, що вони *можуть висвітлювати розгортання події в часі протягом тривалого періоду – іноді навіть протягом кількох днів*. Жоден інший вид ЗМІ не виготовляє подібних матеріалів!

ІНШІ ПРИКЛАДИ ОНЛАЙН-ТРАНСЛЯЦІЙ:

Переговори України та Росії. Онлайн <https://bit.ly/3Kfbfi6>

ХРОНІКА ОБОРОНИ УКРАЇНИ. День 60 – Великдень 24.04.2022.

ОНОВЛЮЄТЬСЯ <https://bit.ly/3xPatpr>

Украина отбивает мощные атаки войск РФ. 1-2 марта – онлайн-репортаж
<https://bit.ly/3LbORrq>

Війна в Україні. День 53. ОНЛАЙН <https://bit.ly/3rJi6dp>

Зверніть увагу: одна з цікавих особливостей онлайн-репортажу – журналіст, який займався його підготовкою, не обов'язково був особисто присутній на всіх подіях, про які в ньому згадується! Часто такі репортажі зіткані з повідомлень, які готували різні співробітники редакції, вишукуючи важливу інформацію в мережі.

На сайті BBC (див. приклад нижче) «прямим репортажем» назвали всю стрічку актуальних новин у рамках однієї теми – українсько-російської війни. В даному випадку автори новин могли бути присутніми на деяких подіях, здобуваючи їх самостійно, на деяких – ні.

<https://www.bbc.com/ukrainian/live/news-61064366>

Взагалі-то прямий репортаж – те саме, що репортаж у прямому ефірі, тобто наживо. Як бачимо, в інтернеті зміст, який вкладається в це поняття на традиційному телебаченні або радіо, змінено – йдеться про *безперервний потік інформування про останні події онлайн в рамках певної теми*. По суті – про добірку оперативних інформаційних повідомлень з усіх усюд. А як же тоді бути з ефектом присутності, обов'язковим для репортажів? Вважається, що його забезпечує своєрідність споживання інформації в інтернеті, коли ми буквально занурюємося в його інфопростір.

В інтернет-журналістиці вже давно розвинувся такий метод, як *моніторингова журналістика*. Він передбачає моніторинг веб-ресурсів з метою пошуку вартісних новин і створення власних текстів новин на основі переробки чужих. Моніторингова журналістика пов'язана з ризиком плагіату, але давно встановилися професійні стандарти роботи, відповідно до яких незмінні речення в таких текстах потрібно брати в лапки і вказувати джерело, звідки вони походять. Навіть якщо текст ретельно перероблений і прямого цитування в ньому немає, він повинен містити вказівку на джерело у вигляді гіперлінку.

Метод моніторингової журналістики сприяв появі ще такого різновиду онлайн-репортажів, як *репортаж із соцмереж*. Він також складається із окремих «клаптиків» інформації. Може нагадувати трансляцію, якщо містить дату і час на початку кожної окремої частинки, але так буває не завжди. Характерною особливістю репортажів із соцмереж є яскраво виражені гіпертекстуальність, мультимедійність та інтерактивність: вони містять гіперлінки на різні дописи із соціальних мереж, відповідні скріншоти, звідти ж – знімки, фотоколажі, відео, зрідка навіть аудіоподкасти. Але основною рисою слугує, звичайно, те, що вони побудовані майже виключно на інформації з соцмереж, при цьому ґрунтуються на тому, як соцмережі відреагували на ту чи іншу подію.

ПРИКЛАДИ:

Про що писали в Facebook учасники Революції Гідності на її початку

<https://bit.ly/3KaMC6q>

Вінничани вітають з Днем знань <https://bit.ly/3KbFDtT>

Реакції соцмереж можуть відображатися і у більш примітивних інформаційних повідомленнях з великою кількістю зображень. Такими є популярні зараз новини про те, що з'явилося багато «фотожаб» із того чи іншого приводу. Насправді вони за формою нагадують фоторепортажі.

ПРИКЛАД:

Крейсер "Москва" затонув: з'явилася реакція соцмереж і мему

<https://bit.ly/36HTUAR>

Досить часто публікації із серії «*реакція соцмереж*» за жанровою приналежністю є нічим іншим, як онлайн-репортажами, оскільки містять більше тексту, чим замітки, багато візуалізації, що є результатом спостереження журналістів за ситуацією, багато деталей.

ПРИКЛАДИ:

"Ігри в правову державу". Реакція соцмереж на затримання

євромайданівця Бубенчика

<https://tyzhden.ua/News/211855>

Український Стів Гласс чи Клаас Релотіус: реакція соцмереж на історію практикантки Zaxid.net, яка вигадала новину

<https://bit.ly/3kejwbr>

Таким чином, якщо традиційний репортаж передбачав присутність журналіста в епіцентрі події, журналіст виступав свідком чогось, що намагався передати аудиторії, то **новий репортаж передбачає: увагу журналіста до змін в інформаційному просторі, його зосередженість на певній темі, уважне спостереження за розвитком подій не навколо нього, а в середовищі інтернету, «присутність» в «епіцентрі» інформаційних зрушень.**

3. Кросмедійність і мультиекранність у репортажистиці

Як і матеріали інших жанрів, репортажі, зокрема онлайн-репортажі, виходять сьогодні на різноманітних технічних платформах – на сайтах, на сторінках соцмереж, в каналах месенджерів тощо. При цьому формат їх подачі може трохи змінюватися. Подібне явище називають *кросмедійністю*. Всі сучасні редакції є деякою мірою кросмедійними, оскільки прагнуть використати якомога більше можливостей для поширення свого контенту.

«Крос-медійна редакція працює за принципом взаємного обміну інформацією. Створення, обробка та розповсюдження контенту відбувається відразу для всіх технологічних платформ. Працівники різних тематичних відділів (таких як культура, політика, спорт, бізнес і т.д.) створюють контент і для друкованої, і для он-лайн версії видання, а також забезпечують відео- та аудіо-ролики для веб-сайту» [2].

Оскільки різні канали поширення інформації передбачають її споживання за допомогою різних пристроїв, при виготовленні повідомлень враховується те, що люди будуть дивитися їх на різних моніторах. Відповідно ті самі репортажі набувають одного вигляду на сайті й іншого на сторінці Фейсбуку тощо. Так позначається на них явище *мультиекранності*.

Нижче – сторінки сайту Reporters у ФБ і в Телеграмі:

Reporters. Докладніше Подобається Повідомлення

Схожі сторінки

- Creatives**
Ірина Ladyka впод...
Новини та ЗМІ **Подобається**
- Soplica**
Света Гиренко вп...
Вино/Спиртні на... **Подобається**
- Post It: popula...**
Освітній сайт **Подобається**

Додайте свій бізнес у Facebook
Демонструйте свою роботу, створіть рекламу, контакуйте з клієнтами або прихильниками.
Створити сторінку

Конфіденційність · Умови · Реклама · Вибір реклами · Файли cookie · Більше · Meta © 2022

Reporters. 10 год ·
Чоловік дивиться на своє знищене житло у Бородянці. Місто називають найбільш зруйнованим росіянами на Київщині.
Фоторепортаж дивіться у нас на Reporters → bit.ly/3NTktUr.
Світлина: Данило Павлов.

22:37

Reporters.media
725 підписників

Сила українців — у згуртованості. Просто зараз волонтери по всій країні допомагають військовим і цивільним.

На цій світлині — мешканці селищної громади Татарова на Івано-Франківщині. У перший день весни вони плели сітки та нарізали тканину для маскувальних костюмів українських захисників.

Як минув тиждень війни в Україні, дивіться у добірці світлин на Reporters → bit.ly/3MgjXz1.

Фото: Віктор Ковальчук

3
850 17:30

Коментувати

4 березня

ПРИЄДНАТИСЯ

Використана література:

1. Вольфф Ф. Журналістика газет і журналів / Видання 2-е, перероблене / Пер. з нім. В. Климченко. Київ : Центр вільної преси, 2017. 377 с.
2. Підручник з крос-медіа / І. Н. Крецу та ін. Бонн : Schiller Publishing House, 2015. 144 с. (URL : <http://dsr.univ.kiev.ua/pub/publish/153224/>).
3. Потятиник Б. В. Інтернет-журналістика : навч. посіб. Львів : ПАІС, 2010. 246 с.
4. Шнайдер В., Рауе П.-Й. Новий посібник з журналістики та онлайн-журналістики / Перекл. з нім. В. Климченко; за загал. Ред. В. Іванова. Київ : Центр Вільної Преси, Академія Української Преси, 2014. 358 с.